

tidem curarunt summi pontifices, emendando Breviaario Romano, quod aliorum exemplum esse debeat. Sed quia multa in dies a viris doctis illustrantur, eam in se curam etiam suscepserunt episcopi maxime Gallicani, quorum hac in re sedulitas et religio **437** alias ad idem opus merito incitat. Et quidem in ecclesiasticis officiis non novella audiri decet vel levia, ut scribit Bernardus in epistola 312 ad Arremarenses, sed certe authentica et antiqua, quæ et Ecclesiam edificant, et ecclesiasticam redoleant gravitatem. Quod si nova audire libet, et causa requirit, ea, ut dixi, recipienda censuerim, quæ cordibus abundantium, quo gratiora, eo utiliora reddat et eloquii dignitas et auctoris. Porro sensa indubitate resplendent veritate, sonent justitiam, humilitatem suadeant, doceant æquitatem: quæ etiam lumen veritatis mentibus pariant, formam moribus, crucem vitiis, affectibus devotionem, sensibus disciplinam. Tot verba, tot oracula, sanctissimo Ecclesiæ Patre ac doctore digna.

76. Cæterum, ut ad scopum redeam, parum interest quo jure primum inducta sit hæc Breviarii recitandi obligatio, lege an consuetudine, cum legitimo fundamento innitatur, scilicet præcepto generali quo Christiani omnes ad jugem prectionem tenentur, et speciali Dei ministrorum conditione qui totos sese divino cultui manciparunt. Is enim divinum et apostolicum de indesinente oratione præceptum implere censemur, qui canonice horis quotidie, juxta ritum ecclesiasticæ traditionis, psalmodiis precibusque consuetis Deum laudare et rogare non desistit, ut ait Beda in Lucæ cap. 48. Sunt quidem et alia non minoris momenti sacrorum ministrorum officia et onera; neque ad hoc unum eis assignati sunt tam copiosi Ecclesiæ proventus, quasi recitato semel Breviario, muneris sui summam statim expleverint. Quædam quippe alia ab ecclesiasticis viris exiguntur, lectio et studium sanctorum Scripturarum et sacrae traditionis, divini **438** verbi prædicatio, charita-

A tis officia, aliaque id genus exercitia virtutis. Ille oportet facere, sed piæ etiam precationes non omittere.

77. Neque desunt diligentia ac cordato viro temporis intervalla et feriae ad utrumque præstandum, ubi semel ejus animum pietas, et divinarum rerum, seclusis inutilibus curis, sollicitudo imbuerit, cum legamus sæculares viros (nec nostra ætate etiam exempla desunt), in quo etiam reges, qui strenue rem publicam per se ipsi administrabant, inter tot negotiorum turbas eisdem prectionibus noui defuisse. Hujus rei testes duos appello, Alfredum scilicet Anglorum regem, et sanctum Ludovicum. Alfredus quippe, referente Vita ejus scriptore accurato Asero, inter bella et præsentis vitæ frequentia impeditamenta, neconon paganorum infestations et quotidiana corporis infirmitates, inter regni gubernacula, nibilominos missam quotidie audire, psalmos quadam et orationes, et horas diurnas et nocturnas celebrare, et ecclesiæ nocturno tempore, orationis causa, clam a suis adire solebat. Sic vero totum cuiuslibet diei cursum expendebat, ut octo horas in scribendo, legendō et orando; octo in cura corporis; octo in expediendo regni negotio transigeret, quod de eo scribit Willelmus monachus Malmesbriensis. Utinam similis sedulitas animos nostros occuparet. De sancto Ludovi o id memorie prodidit auctor ejus æqualis in sermoni inedito, quem nunquam satis laudatus Antonius Herovallius nobis communicavit: Omnes horas canonicas, et de gloriis Virgine semper cum nota audiebat; submissæ tamen easdem inter se et capellanum suum et pro defunctis novem lectiones quotidie dicebat. Media **439** nocte surgebat ad confitendum Domino; et regina bona memorie aliquando eum propter frigus de vestimento aliquo operiebat. Sic nulli unquam, etiam occupatissimo, deerit tempus et otium ad Deo vacandum, si pietatis studium non defuerit.

440 APPENDIX

Continens probationes quasdam Liturgiæ Galliæ et cursus Gallicani.

I. DOMINICA PRIMA ADVENTUS, AD MISSAM OFFICIUM. Ex Missali Mozarabum ^a.

Ecce super montes pedes evangelizantis pacem, alleluia, et annuntiantis bona, alleluia: celebra Iuda festivitates tuas alleluia, et redde Domino vota tua alleluia. ¶ Dominus dabit verbum evangelizantibus in virtute multa. Ps. Et redde. ¶ Gloria et honor Patri et Filio et Spiritui sancto in sæcula sæculorum amen. Et redde.

^a Vide pag. 25 et seqq.

Dicit presbyter: Per omnia semper sæcula sæculorum. ¶ Amen.

In adventu Domini non dicimus, Gloria in excelsis, Dominicis diebus et feriis, sed tantum diebus festiis.

Oratio

Deus qui per angelicos choros adventum Fili tui Domini nostri Jesu Christi annuntiare voluisti, qui per angelorum præconia, Gloria in excelsis Deo, et in terra pax hominibus bona voluntatis, adclamans

tibus demonstrasti, concede ut in hojus dominicæ resurrectionis festivitate, pax terris redditæ convalescat, et fraternæ dilectionis caritate innovata permaneat. ¶. Amen.

Dicat sacerdos.

Per misericordiam tuam, Deus noster, qui es benedictus, et vivis, et omnia regis in sæcula sæculorum. ¶. Amen. ¶. Dominus sit semper vobiscum. ¶. Et cum spiritu tuo.

Lectio libri Esaiæ prophetæ. Capitulo x.

¶. Deo gratias.

Ecce dominator Dominus exercituum confringet lagunculam **441** in terrore, et excelsi statura succidentur, et sublimes humiliabuntur, et subvertentur condeusa saltus ejus ferro, et Libanus cum excelsis cadet. [Cap. xi.] Et egredietur virga de radice Jesse et flos de radice ejus ascendet, et requiescat super eum Spiritus Domini, spiritus sapientiae et intellectus, spiritus consilii et fortitudinis, spiritus scientiae et pietatis: et replebit eum spiritus timoris Domini. Non secundum visionem oculorum judicabit, neque secundum auditum aurium arguet; sed judicabit in justitia pauperes, et arguet in æquitate promansuetis terræ. Et percutiet terram virga oris sui, et spiritu labiorum suorum interficiet impium. Et erit justitia cingulum lumborum ejus, et fides cinctorium renum ejus. Habitabit lupus cum agno, et pardus cum hædo accubabit: vitulus et leo et ovis simul morabuntur, et puer parvulus minabit eos. Vitulus et ursus pascentur, simul requiescent catuli eorum, et leo quasi bos comedet paleas. Et delectabitur infans ab ubere super foramina aspidis, et in caverna reguli, qui ablatatus fuerit, manum suam mittet. Non nocebunt et non occident in universo monte sancto meo, quia repleta est terra scientia Domini, sicut aquæ maris operentis. In die illa Radix Jesse qui stat in signum popolorum, ipsum gentes deprehendebuntur, et erit sepulcrum ejus gloriosum. ¶. Amen.

Dicat presbyter in cornu sinistrum altaris: Dominus sit semper vobiscum. ¶. Et cum. *Psallendo.* Qui dat nivem sicut lanam, nebulam velut cinerem spargit; qui emitit chrystillum suum sicut frusta panis. Ante faciem frigoris ejus quis subsistet? ¶. Mittit verbum suum et liquefaciet ea, fiat spiritus ejus et fluent aquæ. *P. Ante.*

Dicat sacerdos: Silentium facite.

Sequentia Epistolæ Pauli apostoli ad Romanos. Cap. xv.

Respondeat chorus: Deo gratias.

Frates. Certus sum ego ipse de vobis, quoniam et ipsi pleni estis dilectione, repleti omni scientia, ita ut possitis alter alterutrum monere. Audacius autem scripsi vobis, fratres, ex parte, tamquam in memoriæ vos reducens, propter gratiam quæ data est mihi a Deo, ut sim minister Christi Jesu in gentibus, sanctificans Evangelium Dei, ut fiat oblationis gentium accepta et sanctificata in Spiritu sancto.

A Habeo igitur gloriam in Christo Jesu ad Deum. Non enim audeo aliquid loqui eorum quæ per me non efficit Christus, in obedientiam gentium, in verbo et factis, in virtute signorum et prodigiorum, in virtute Spiritus sancti; ita ut ab **442** Jerusalem per circuitum usque ad Illyricum repleverim Evangelium Christi. Sic autem prædicavi hoc Evangelium, non ubi nominatus est Christus, ne super alienum fundamentum ædificarem, sicut scriptum est: Quibus non est annuntiatum de eo videbunt, et qui non audierunt intelligent. Propter quod et impeditabar plurimum venire ad vos, et prohibitus sum usque adhuc. Nunc vero ulterius locum non habens in his regionibus, cupiditatem autem habens veniendi ad vos ex multis jam præcedentibus annis; cum in **B** Hispaniam proficisci cœpero, spero quod præteriens videam vos, et a vobis deducar illuc, si vobis ex parte primum fruitus fuero. Nunc igitur proficiscar in Jerusalem ministrare sanctis. Probaverunt enim Macedonia et Achaia collationem aliquam facere in pauperes sanctorum qui sunt in Jerusalem. Placuit enim eis, et sunt debitores eorum. Nam si spirituum eorum participes facti sunt gentiles, debent et in carnalibus ministrare eis. Hoc igitur cum consumavero, et assignavero eis fructum hunc, proficiscar per vos in Hispaniam. Scio autem quoniam veniens ad vos, in abundantia benedictionis Christo veniam. ¶. Amen.

Dicat sacerdos: Dominus sit semper vobiscum. ¶. Et cum.

C Lectio sancti Evangelii secundum Lucam. Cap. iii.

¶. *Chorus:* Gloria tibi, Domine.

Anno quinto decimo imperii Tiberii Cæsaris, procurante Pontio Pilato Iudeam, tetrarcha autem Galileæ Herode, Philippo autem fratre ejus tetrarcha Iudeæ et Traconitidis regionis, et Lisania Abilinæ tetrarcha; sub principibus sacerdotum Anna et Caipha; factum est verbum Domini super Iohannem Zachariæ filium in deserto; et venit in omnem regionem Jordanis, prædicans baptismum pænitentia in remissionem peccatorum, sicut scriptum est in libro sermonum Esayæ prophetæ: Vox clamantis in deserto: Parate viam Domini, rectas facite semitas ejus. Omnis vallis implebitur; et omnis mons et collis humiliabitur; et erunt prava in directa, et aspera in vias planas; et videbit omnis caro salutare Dei. Dicebat ergo ad turbas qui exierant ut baptizarentur ab ipso: Genimina viperarum, quis ostendit vobis fugere a ventura ira? facite ergo fructus di-gnos pænitentia. Et ne cœperitis dicere: Patrem habemus Abraham. Dico enim vobis, quia potens est Deus de lapidibus istis suscitare filios Abrahæ. Jam enim securis ad radicem arboris posita est. Omnis ergo arbor **443** non faciens fructum bonum excidetur, et in ignem mittetur. Et interrogabant eum turbae, dicentes: Quid ergo faciemus? Respondens autem dicebat illis: Qui habet duas tunicas duc non habenti, et qui habet escas similiter faciat. Venierunt autem et publicani ut baptizarentur, et dixerunt ad

illum : Magister, quid faciemus ? At ille dixit ad eos : Nihil amplius quam quod constitutum est vobis, facias. Interrogabant autem eum et milites, dicentes : Quid faciemus et nos ? Et ait illis : Neminem concutitis, neque calumniam facias, et contenti estote stipendiis vestris. Existimante autem populo, et cogitantibus omnibus in cordibus suis de Johanne, ne forte ipse esset Christus ; respondit Johannes dicens omnibus : Ego quidem aqua baptizo vos, veniet autem fortior me post me, cuius non sum dignus solvere corrigiam calciamantorum ejus. Ipse vos baptizabit in Spiritu sancto et igni, cuius ventilabrum in manu ejus, et purgabit aream suam, et congregabit triadicum in horroum suum, paleas autem comburet igni inextinguibili. Multa quidem et alia exhortans, evangelizabat populo. ¶. Amen.

Dicas presbyter : Dominus sit semper vobiscum.
¶. *Et cum.*

Dicat chorus : Lauda. Alleluia. ¶. Mitte nabis,
Domine, auxilium de sancto, et de Sion tu erue nos,
alleluia. Interim quando chorus dicit Alleluia, offert
sacerdos hostiem cum calice, et cum orationibus que
sequuntur.

Acceptabilis sit Majestati tuae, omnipotens aeternae Deus, huc oblatio, quam tibi offerimus pro reatibus et facinoribus nostris, et pro stabilitate sanctae catholicæ et apostolice..... fidelitatem cultoribus. Per Christum Dominum nostrum. In nomine Patris + et Filii et Spiritus sancti. Amen. *Dimittendo patenam super corporales. Deinde accipiat calicem sacrificando sic.*
In nomine Patris + et Filii et Spiritus sancti, amen. ¶. *Oratio.*

Offerimus tibi, Domine, calicem ad benedicendum sanguinem Christi filii tui, deprecamurque clementiam tuam, ut ante conspectum divinæ Majestatis tuæ, cum odore suavitatis ascendat, per eundem Christum Dominum nostrum. Amen. *Ponat calicem super aram, et accipiat filiolam sine sanctificatione, et ponat super calicem dicendo sic :*

Oratio.

444 Hanc oblationem, quæsumus, Domine, placatus admittre, et omnium offerentium eorum pro quibus tibi offertur peccata indulge, per Christum Dominum nostrum, amen.

Et dicat junctis manibus inclinando se :

Oratio.

In spiritu humilitatis et in animo contrito suscipiamur, Domine, a te, et sic fiat sacrificium nostrum, ut a te suscipiamur hodie, ut placeat tibi, Domine Deus. Veni, sancte Spiritus sanctificator, sanctifica hoc sacrificium de manibus meis tibi preparatum. *Hic ponat incensum in thuribulo, et incenses surripicium si placuerit.* Postea inclinet se sacerdos in medium altaris junctis manibus, et dicat alta voce : Adjuvate me, fratres, in orationibus vestris, et orate pro me ad Deum. *Chorus respondeat : Adjuvet te Pater et Filius et Spiritus sanctus.* Et sacerdos veritas ad populum et faciat offertorium si volverit, et dicat chorus sacrificium. Regnabit Dominus in Jerusalem,

A et in conspectu seniorum alleluia. ¶. Hæc dicet Dominus, erit quasi pater habitantibus Jerusalem, et qui inhabitant in Sion, et dabo clavam domini David super humeros ejus, et aperies; et non est qui claudit Jerusalem, alleluia.

Hic accipiat sacerdos aquam in manibus, ei dicat silentio super oblationem cum tribus digitis ; In nomine Patris + et Filii et Spiritus sancti regnas Dei in secula seculorum, amen.

Inclinet se ante altare, et dicat in silentio ipsum orationem :

Accedam ad te in humilitate spiritus mei, loquar ad te, quia multam spem, et fortitudinem dedi in ihu. Tu ergo, fili David, qui revelatus mysterio, ad nos in carnem venisti, clave crucis tuæ secreta cordis mei adaperi, mittens unum de Seraphin, qui candenti carbone illo, qui de altari tuo sublatus est, sordentia labia mea emundet, mentem enubilet, occendi materialm subministret, ut lingua quæ proximorum utilitati per caritatem servit, ne erroris insuet casum, sed veritatis resultet sine fine preconium, per te Deus meus qui vivis et regnas in secula seculorum, amen.

INCIPIT MISSA.

Dicat presbyter : Dominus sit semper vobiscum.
¶. *Et cum spiritu.*

Oratio.

445 Adventum Domini nostri Jesu Christi, fratres dilectissimi, votis omnibus prestolantes, Dei Patris omnipotentiam imploremus, ut corda nostra purifcent, et corpora immaculata conservet. Det habilitatem fidelium mentibus fideleriter querere, quod salutis posset prodesse. Exspectemus conscientia secura venturum, quem super omnem principatum et potestatem credimus exaltatum. Simus etiam per singula momenta solliciti, ut mereamur habere principium, quem credimus et fatemur ad judicandos nos vivos et mortuos in gloria esse venturum. ¶. Amen. *Dicat presbyter : Per misericordiam tuam, Deus noster, qui es benedictus, et vivis, et omnia regis in secula seculorum. ¶. Amen. Dicat presbyter elevando manus, Oremus. ¶. Chorus, Agios, Agios, Agios, Domine Deus, rex aeternæ, tibi laudes et gratias.*

Postea dicat presbyter :

D Ecceletam sanctam catholiceam in orationibus in mente habeamus, ut eam Dominus fide, et spe, et caritate propitijs ampliare dignetur. Omnes laicos, captivos, infirmos, atque peregrinos in mente habemus, ut eos Dominus propitijs redimere, sapere et confortare dignetur. ¶. *Chorus : Praesta, aeternæ, omnipotens Deus.*

Dicat presbyter aliam orationem :

Purifica, Domine Deus, Pater omnipotens, peccatorum arcana nostrorum, cunctasque propitijs mænuas ablue peccatorum, ac praesta, Domine, ut beneficio pietatis tuæ, nostris criminibus expundali, metuendum terribilemque adventum Domini nostri Jesu Christi filii tui exspectemus interriti : sieque, te mi-

serante, hic percipere mereamur omnium veniam ad delictorum, ut tuum in futuro judicium nobis sentianus omnino mitissimum, et dexteræ tuæ participes facti, a te mereamur perpetuæ vitæ percipere præmium, tuumque consequemur invictum, infinitum et fortissimum regnum. ¶ Amen.

Dicat presbyter : Per misericordiam tuam, Deus noster, in cuius conspectu, sanctorum apostolorum et martyrum, confessorum atque virginum nomina recitantur. ¶ *Chorus.* Amen. *Dicat presbyter :* Offerunt Deo Domino oblationem sacerdotes nostri, papa Romensis, et reliqui pro se et pro omni clero ac plebis Ecclesiæ sibimet consignatis, vel pro universa fraternitate. Item offerunt universi presbyteri, diaconi, clerici, ac populi circumstantes 446 in honorem sanctorum pro se et suis. ¶ *Chorus :* Offerunt pro se et pro universa fraternitate. *Dicat sacerdos :* Facientes commemorationem beatissimorum apostolorum et martyrum, gloriae sanctæ Mariæ virginis, Zachariæ, Johannis, Infantum, Petri, Pauli, Johannis, Jacobi, Andree, Philippi, Thomæ, Bartholomai, Matthæi, Jacobi, Simonis et Judæ, Matthiæ, Marci et Lucæ. ¶ *Chorus :* Et omnium martyrum. *Dicat sacerdos :* Item pro spiritibus paucantium Hilarii, Athanasii, Martini, Ambrosii, Augustini, Fulgentii, Leandri, Ysidori, David, Juliani, item Juliani, Petri, item Petri, Johannis, Servi Dei, Visitani, Viventi, Felici, Cypriani, Vincentii, Gerontii, Zachariæ, Cenapoli, Dominici, Justi, Saturnini, Salvati, item Salvati, Bernardi, Reimundi, Johannis, Celebruni, Gundisalvi, Martini, Roderici, Johannis, Guterii, Sancii, item Sancii, Dominici, Juliani, Philippi, Stephani, Johannis, item Johannis, Felicis. ¶ *Chorus :* Et omnium paucantium.

Dicat presbyter post nomina :

Te quiescimus, Domine Jesu Christe, ut dilectie advenias tui ita in nobis permaneat, ne ad te corda nostra unquam recedant; sicque nos jam in aeternam advectionem ascribe, ut ad futuram non confundamur, cum ad judicandum venies orbem. ¶ *Chorus,* Amen. *Dicat presbyter :* Quia tu es vita vivorum, sanitas infirmorum, ac requies omnium fidelium defunctorum in aeterna saecula saeculorum. ¶ *Chorus :* Amen.

Oratio ad pacem.

Dicat presbyter :

Domine Deus omnipotens, qui pro humani generis redemptione coeternum tibi coæqualemque Filium angelica annuntiatione, per Mariæ virginis uterum uaque ad nos voluisti transmittere, atque ante ipsius Filii tui adventum Johannem dignatus es destinare praconem, ut per ejus veridicam in deserto eremi prædicationem populus penitentis veterorum facinorum acciperet veniam, per novi autem hominis Dei regnum evangelizantis divinæ Trinitatis plenam mundus consequi meretur ineffabilem gratiam; dona nobis in hoc tempore Adventus Unigeniti tui eaudem pacis gratiam quam in praeterita largire dignatus es saecula; et illis nos in occursu fidei

A sociis numerandos, quos in fidei primordio, a Iohanne in Jordane penitentiae undis aquarum ablutos, a te postremo per Filium in Spiritu sancto et igni cognoscimus baptizatos. *Respondeat chorus :* Amen. *Dicat presbyter :* Quia tu es vera 447 pax nostra et charitas indisrupta, vivis tecum et regnas cum Spiritu sancto unus Deus in specula saeculorum. ¶ *Chorus :* Amen. *Dicat presbyter elevatis manibus in cælum :* Gratia Dei Patris omnipotentis, pax ac dilectionis Domini nostri Jesu Christi, et communicatio Spiritus sancti sit semper cum omnibus nobis. ¶ *Chorus :* Et cum omnibus bona voluntatis. *Dicat presbyter :* Quomodo astatis, pacem facite. ¶ *Chorus.* Pacem meam do vobis, pacem meam commendabo vobis; non sicut mundus dat, pacem do vobis. ¶ *B Novum mandatum do vobis, ut diligatis invicem.* *Reiteretur :* Pacem meam do vobis. ¶ *Gloria et honor Patri et Filio et Spiritui sancto in sæcula sæculorum amen.* *Reiteretur :* Pacem meam.

Interim quando Chorus dicit : Pacem meam, accipiat sacerdos pacem de patena dicendo sic : Habete osculum dilectionis et pacis, ut apti sitis sacrosanctis mysteriis Dei..... Et statim det pacem diacono vel pueru, et puer populo. Postea inclinet se sacerdos junctis manibus et dicat : Introibo ad altare Dei. ¶ *Chorus :* Ad Deum qui laetificat juventutem meam. *Presbyter ponat manum super calicem et dicat :* Aures ad Dominum. ¶ *Chorus :* Habemus ad Dominum. *Dicat presbyter :* Sursum corda. ¶ *Chorus :* Leveremus ad Dominum. *Dicat presbyter inclinando se junctis manibus :* Deo ac Domino nostro Jesu Christo Filio Dei qui est in celis, dignas laudes dignasque gratias referamus. *Et dicendo :* Gratias referamus, elevet sacerdos manus in altum. ¶ *Chorus :* Dignum et justum est. Postea dicat presbyter :

Inlatio.

Dignum et justum est nos tibi gratias agere, Domine sancte, Pater æterne, omnipotens Deus, per Jesum Christum Filium tuum Dominum nostrum, quem Iohannes fidelis amicus præcessit nascendo; præcessit in desertis eremi prædicando, præcessit baptizando; viam quoque præparans judicii ac redemptoris, convocavit peccatores ad penitentiam; et populum Salvatori adquirens, baptizavit in Jordane peccata propria confessentes; non homines innovando plenam conferens gratiam, sed piissimi Salvatoris amicos exspectare præsestis; non remittens ipse peccata ad se venientibus, sed remissionem peccatorum ad futurum pollicens esse credentibus; ut desiderentibus in aqua penitentia, ab illo sperarent remedium indulgentia, quem venturum audiebant plenum doño veritatis et gratiae. Baptizatur igitur ab eo Christus ex elemento visibili et spiritu invisibili; ducebantur per obedientiam ad misericordiam; per filium sterilis ad filium Virginis; per 448 Johannem hominem magnum, ad Christum hominem Deum. Quem cum Patre et Spiritu sancto adorant angeli atque archangeli, throni, dominaciones et potestates, ita dicentes :

¶. Chorus :

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus Sabaoth.
Pleni sunt cœli et terra gloria majestatis tua;
osanna filio David, osanna in excelsis. Benedictus
qui venit in nomine Domini, osanna in excelsis.

Dicat presbyter post Sanctus :

Vere sanctus et gloriosus Dominus noster Jesus Christus Filius tuus, quem olim credimus incarnatum fuisse pro salute humani generis; et nunc expectamus ad judicium venturum in gloria claritatis cum omnibus sanctis, ipse Dominus ac redemptor aeternus.

Deinde dicat presbyter in silentio junctis manibus inclinando se ante altare hanc orationem.

Adesto, adesto, Iesu bone pontifex, in medio B nostri, sicut fuisti in medio discipulorum tuorum; sancti † sica hanc oblationem, † ut sanctificata † summanus per manus sancti angeli tui, sancte Domine ac redemptor aeternae. Dominus noster Jesus Christus in qua nocte tradebatur accepit panem, et gratias agens bene † dixit ac fregit: deditque discipulis suis dicens, accipite et manducate: Hoc est corpus meum quod pro vobis tradetur (a). *Hic elevetur corpus.* Quotiescumque manducaveritis, hoc facite in meam † commemorationem. Similiter et calicem, postquam cœnavit, dicens: *Hic † est calix novi Testamenti in meo sanguine qui pro vobis et pro multis effundetur in remissionem peccatorum. Hic elevetur calix coopertus cum filiola.* Quotiescumque biberitis, hoc facite in meam † commemorationem. C Et cum perventum fuerit ubi dicit: In meam commemorationem, Dicat presbyter alta voce omnibus diebus praeter festivis. Pari modo ubi dicit: In claritatem de cœlis. Et qualibet vice respondeat Chorus: Amen.

Quotiescumque manducaveritis panem hunc et calicem istum biberitis, mortem Domini annuntiabit donec veniet. In claritatem † de cœlis. ¶. Chorus: Amen.

Dicat presbyter post Pridie :

Oratio.

Domine Jesu Christe, hanc hostiam vivam illustratione adventus tui sanctifica; ut ex ea libantes, mundemur a crimen, et tuam gratiam mereamur percipere sine fine. ¶. Amen.

Postea dicat presbyter :

449 Te præstante, sancte Domine, qui in hac omnia nobis indignis servis tuis valde bona creas, sancti † sicas, vivificas †, bene † dicas † ac præstas nobis, ut sit benedicta a te Deo nostro in sæcula sæculorum. ¶. Chorus: Amen.

Et tunc presbyter accipiat corpus Domini de patena, et ponat super calicem discoopertum, et dicat alta voce omnibus diebus, videlicet festivis et Dominicis, præter in locis, in quibus erit anaphona propria ad confractionem panis:

		Corporatio
Mors	Nativitas	Resurrectio
	Circumcisio	Gloria
	Apparitio	Regnum
	Passio	

450 Dominus sit semper vobiscum. ¶. Et cum. Dicat presbyter :

Fidem quam corde credimus ore autem dicamus, Et elevet sacerdos corpus Christi ut videatur a populo. Et dicat chorus Symbolum bini ac bini, videlicet:

Credimus in unum Deum Patrem omnipotentem, factorem cœli et terræ; visibilium omnium et invisibilium conditorem. Et in unum Dominum nostrum Jesum Christum Filium Dei unigenitum, et ex Patre natum ante omnia sæcula, Deum ex Deo, Lumen ex Lumine, Deum verum ex Deo vero, natum non factum, omousion Patri, hoc est ejusdem cum Patre substantiæ; per quem omnia facta sunt, quæ in cœlo, et quæ in terra: qui propter nos homines, et propter nostram salutem descendit de cœlis; et incarnatus est de Spiritu sancto ex Maria virgine, et homo factus est. Passus sub Pontio Pilato, sepultus, tercia die resurrexit; ascendit ad cœlos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis; inde vestitus est judicare vivos et mortuos, cuius regni non erit finis, et in Spiritum sanctum Dominum, vivificantem, et ex Patre et Filio procedentem, cum Patre et Filio adorandum et conglorificandum; qui locutus est per prophetas. Et unam sanctam catholicam et apostolicam Ecclesiam. Confiteor unum baptismum in remissionem peccatorum. Expectamus resurrectionem mortuorum, et vitam venturi sæculi. Amen.

• (a) Forma ista consecrationis ponitur, ne antiquitas ignoretur, sed hodie servetur Ecclesia traditionis, etc.

Et deinde faciat presbyter sic : Frangat Eucharistiam per medium, et ponat medium partem in patena, et de alia parte faciat quinque particulas, et ponat in patena; et accipiat aliam partem, et faciat quatuor particulas, et ponat in patena similiiter per ordinem factas per loculos istos qui supra sunt. Et statim purget bene digitos; et cooperio calice faciat Memento pro vivis.

Postea dicat presbyter ad orationem Dominicam æquilateram istam orationem.

Oremus.

Verbum Patris quod cum^{*} factum es, ut habitas in nobis; præsta nobis, ut qui te venisse jam credimus, ab omni peccatorum eruamur contagione, cum præceptionis tua oraculis proclaimaverimus e terris. Pater noster, qui es in cælis. ¶ Amen. Sanctifice-ter nomen tuum. ¶ Amen. Adveniat regnum tuum. ¶ Amen. Fiat voluntas tua sicut in cælo et in terra. ¶ Amen. Panem nostrum quotidianum da nobis ho- die. ¶ Quia Deus es. 451 Et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. ¶ Amen. Et ne nos inducas in temptationem. ¶ Sed libera nos a malo. *Dicat presbyter :* Liberati a malo, confirmati semper in bono, tibi servire mereamur Deo ac Domino nostro. Pone, Domine, finem. *Hic percusat pectus, peccatis nostris : da gaudium tribulatis, præbe redēptionem captivis, sanitatem infirmis, requiem defunctis : concede pacem et securitatem in omnibus diebus nostris. Frange audaciam inimicorum nostrorum, et exaudi Deus orationes servorum tuorum omnium fidelium Christianorum, in hac die, et in omni tempore. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum qui tecum vivit et regnat, in unitate Spiritus sancti, Deus, per omnia sæcula sæculorum.* ¶ Amen.

Sic faciat presbyter : Accipiat modo particulam quæ dicitur Regnum, de patena, et ponat super calicem. In tempore resurrectionis videlicet, dicat tribus vicibus, Vicit Leo de tribu Juda radix David, alleluia. Respon-deat chorus qualibet vice : Qui sedes super cherubin, Radix David, alleluia. Et postea dicat istam orationem inter se submissa voce :

Sancta sanctis, et conjunctio corporis Domini nostri Jesu Christi; sit sumentibus et potentibus nobis ad veniam, et defunctis fidelibus prestetur ad re-quietum. Et mittat particulam in calicem, et cooperiat calicem, et dicat alta voce sic, si non fuerit ibi diaconus :

*Humiliate vos benedictioni. Dominus sit semper vobiscum. ¶ Et cum spiritu. *Benedictio. Illustreret vos unigenitus Filius Dei lumine adventus sui, qui vos redimere non dignatus est pretio sanguinis proprii. ¶ Amen. Aceingat vos virtutibus pacis, et ditet muniberibus copiosis. ¶ Amen. Ipsumque Dominum semper habeatis protectorem, quem omnipotens Pa-ter suscitavit de tribu Juda victorem. ¶ Amen. *Dicat presbyter :* Per misericordiam ipsius Dei nostri, qui est benedictus, et vivit, et omnia regit in sæcula sæculorum. ¶ Amen. Dominus sit semper vobiscum. ¶ Et cum. *Dicat chorus :* Gustate et videte quoniam**

A suavis est Dominus. Alleluia, alleluia, alleluia. ¶ Benedicat Dominum in omni tempore : semper laus ejus in ore meo. *P. Alleluia, alleluia, alleluia. ¶ Redimet Dominus animas servorum suorum, et non derelinquet omnes qui sperant in eum. P. Alleluia, alleluia, alleluia. ¶ Gloria et honor Patri, et Filio et Spiritui 452 sancto, in sæcula sæculorum. Amen. P. Alleluia, alleluia, alleluia. In dicendo Gustate et videte, accipiat presbyter aliam particulam sequentem quæ dicitur Gloria, et ponat super calicem. et dicat cum silentio istam orationem : Panem cælestem de mensa Domini accipiam, et nomen Domini invocabo. Et dicat sacerdos, Memento pro mortuis, tenendo illam particulam super calicem, et dicto Memento, dicat istas orationes quæ sequuntur.*

B Domine Deus meus, da mihi corpus et sanguinem Filii tui Domini nostri Iesu Christi ita sumere, ut per illud remissionem omnium peccatorum merear accipere, et tuo sancto Spiritu repleri, Deus noster, qui vivis et regnas in sæcula sæculorum, amen.

Oratio.

Ave in ævum, sanctissima caro Christi, in perpe-tuum summa dulcedo : panem cælestem accipiam, et nomen Domini invocabo. *Hic faciat signum cum Hostia, et sumat particulam quam in manu habet, et cooperiat calicem, et veniat ad patenam, et consumat omnes particulas per ordinem. Et deinde accipiat patenam, et ponat super calicem, et purget bene cum digito pollicem et dicat hanc orationem :*

C Ave in ævum, cælestis potus, qui mibi ante omnia et supra omnia dulcis es.

Alia oratio.

Corpus et sanguis Domini nostri Iesu Christi cu-stodiatur corpus et animam meam in vitam æternam, amen. *Hic accipiat sanguinem ; et dum sacerdos sum-serit sanguinem, dicat immediate hanc orationem :*

Domine Deus meus, Pater et Filius et Spiritus sanctus, fac me te semper querere et diligere, et a te per hanc sanctam communionem quam sumsi numquam recedere, quia tu es Deus, et præter te non est aliud in sæcula sæculorum, amen.

Cantet chorus communionem : Refecti Christi cor-pore et sanguine, te laudamus, Domine, alleluia, alleluia, alleluia.

D Eat sacerdos ad cornu altaris, et dicat hanc orationem :

Refecti Christi corpore et sanguine pariterque sanctificati, Deo Patri omnipotenti gratias referamus, ut nos eamdem resurrectionem et sanctificationem ha-bentes hic, et in futuro sæculo gloriam percipiamus. ¶ Amen. *Dicat presbyter :* Per misericordiam tuam, Deus noster, qui es benedictus, et vivis, et omnia regis in sæcula sæculorum. ¶ Amen. Dominus sit semper vobiscum. 453 ¶ Et cum. *Dicat presbyter vel diaconus :* Solemnia completa sunt in nomine Domini nostri Jesu Christi; votum nostrum sit acceptum cum pace. ¶ Deo gratias. *Ista oratio supra dieta fu-in medium altaris.*

* Hic mendum typographicum patet : evidenter legendum CARO factum es. EDIT.

In ista missa et in aliis non vertitur sacerdos ad populum, nisi quando dixerit: Adujicate me, fratres, in orationibus vestris.

**II. EN NATIVITATE DOMINI NOSTRI IESU CHRISTI
AD MISSAM OFFICIUM.**

Ex eodem Missali Monachorum.

Alleluia. Benedictus qui venit, alleluia, in nomine Domini, alleluia, alleluia.

¶ . Deus Dominus et illuminavit nobis. P. (a) In nomine Domini. ¶ . Gloria et honor Patri, et Filio, et Spiritui sancto in saecula saeculorum, amen. P. In nomine Domini.

Dicit presbyter: Per omnia saecula saeculorum. ¶ . Amen.

Dicit presbyter: Gloria in excelsis Deo.

Postea dicta, Gloria in excelsis, dicit hanc orationem:

Hodie nobis thesaurus natus est. Hodie nobis lucerna Virginis, quam Spiritus sanctus illuminavit verum lumen apparuit. Hodie caecorum medicus natus est. Hodie paralyticorum sanitas. Hodie debilium firmamentum, infirmantium virtus. Hodie resurrectio mortuorum Salvator noster advenit. Hodie nobis inter noctem ignitam lux nova apparuit. Hodie nobis Salvator advenit, quem prophetæ prædixerant ex Maria virgine nascitarum. Hodie nobis præsepio positus perpetuus Panis lucis ostenditur qui dixit: Ego sum panis verus qui de celo descendit. Si quis autem de pane isto manducaverit non esuriet in æternum. Præsta nobis, Domine, per gloriam nativitatis tue a malis propriis liberari, et in tuis laudibus semper gloriar. ¶ . Amen.

Prophetia. Lectio libri Esaiæ prophetæ. Cap. ix.

¶ . Deo gratias.

Primo tempore allevata est terra Zabulon et terra Neptalis, etc., usque ad zelus Domini exercituum faciet hoc. ¶ . Amen.

Dicit presbyter: Dominus sit semper vobiscum. ¶ . Et cum spir.

454 Dicit chorus psallendo:

Dominus dixit ad me: Filius meus es tu, ego hodie genui te. ¶ . Pete a me, et dabo tibi gentes hereditatem tuam, et possessionem tuam terminos terrae: P. Ego. *Dicit presbyter: Silentium facite.*

Principium epistolæ Pauli apostoli ad Hebræos, Cap. i.

¶ . Deo gratias.

Fratres infularie multisque modis, etc., usque ad et anni tui non deficient. *Respondeat chorus: Amen.*

Lectio sancti Evangeli secundum Lucam. Cap. ii.

Factum est autem cum esset ibi Impletum sunt dies ut pareret: et peperit filium, etc., usque ad sicut dictum est ad illos. ¶ . Amen. *Lauda.*

Alleluia. ¶ . Redemtionem misit Dominus populo suo, mandavit in æternum testamentum suum: sanctum et terrible nomen ejus. P. Alleluia. *Dicit presbyter: Adujicate me, fratres, in orationibus vestris.*

(a) *Præcentor.*

A Sacrificium. Parvulus natus est nobis, et filius datus est nobis: et factus est principatus ejus super homines ejus, alleluia, alleluia.

MISSA.

Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis. Lux a terra prodiit, excamara a tenebris. Advocatus e celo descendit, quod oportet agere. Redemptor mundi apparuit, pro libertate clamans. Venit ad ægrotos medicus, vulnera proferamus. Panis vivus credentibus datum est, hunc sumamus. Fons perennis fidelibus ortus est, animas impias mos, orjus misericordia virtute et gratia in illo fidei processa, justitiae cultu, confessionis gradu, castitatis affectu stare nos faciat, in quo animas gloriasse sibi, ut aruisse convincat. Atque in illo statu illam vita nostra delectetur, nobisque fructuaret, in quo se generat, non criminis nostri, permanens Deus, in nobis maturus inseruit, et pro nobis moritarus apparuit. ¶ . Amen.

Concedente gratia miserationis illies, tuus regnum et imperium juge et gloriesum in saecula saeculorum. ¶ . Chorus: Amen.

Alia oratio.

Te, Domine Iesu Christe, te Deum pluriter benimes salvantem, et hominem in Deo singulariter potentem invocamus, laudamus, rogamus ut ad te parcas, miserearis, ignoscas, des in corde, votaque compleas; des in ore, verbaque exaudiás; des in opere, factaque benedicas. Non petimus renovari nobis, sicut in hac die olim acta est, corporalis nativitas tua; sed petimus incorporari nobis invisibilē C divinitatem tuam, ut quod prestatum est carnaliter, 455 sed singulariter tunc Maris, nunc spiritualiter præstetur Ecclesie: ut te fides indubitate concepiat, te mens de corruptione liberata parturiat, te semper anima virtute Altissimi obumbrata contineat. Ne dicendas a nobis, sed procedas ex nobis. Sia re vera Emmanuel noster nobiscum Deus. Digneris manere in nobis, et pugnare pro nobis; te enim pugnante, nos vincimus. Solve nos, quæsumus, a pannis putribus peccatorum, qui te pro peccatis nostris dignatus es putredine ligari pannorum. Lac tuum Ecclesia tua parvulos nutriat, adeo infirmos delicatus vlerum cibis pascat, ut ad peripendiū fortiorē ac solidā cibū validiores quotidie vires crescant. Et ita novirimus defecatam voluntatem et fidem exhibere frumentis, ut jugiter enitenter auxilio tuo ad vitam pervenire perpetuam. ¶ . Amen.

Post omnia.

Famuli tui indigni et exigui sacerdotes tremende majestati tuæ spiritales victimas immolantes, offertus tibi, Deus, hostiam immaculatam, quam maternus uterus impolluta virginitate prodidit, pudiens edidit, sanctificatio genuit, integritas fudit, hostiesque immolata vivit, et vivens jugiter immolatur; hostia quæ sola Deo placere prævalit, quia Dominus est. Hanc tibi, summe Pater, offerimus pro sancta Ecclesia tua, pro satisfactione saeculi delinquentis, pro emundatione animarum nostrarum, pro sanitate omnium infirmorum, ac requie vel indulgentia fidelium.

defunctorum, ut mutata sorte tristium mansionum, felici perfruantur societate justorum. ¶. Chorus : Amen.

Ad pacem oratio.

Excelsum tē Deum pariter atque humilem troniūm Christum Iesum acclives servuli supplices dēprecamur, ut pacem quam ascensurus ad cœlos tuis caris noticia conimendasti, dones, augmentes, peritias atque custodias. Atque ita fiat pax tua in virtute, et abundantia in turribus tuis, ne officii oscula sint tegmina virus occulti; sed qui décantantibus angelis pacem tribuisti hominibus bonæ voluntatis, in hoc die Natalis efficias nos nuntios ac filios pacis. ¶. Amen.

Imitatio.

Dignum et justum est nos omnipotente et pietate tue referre quas posse donaveris laudes, clementissime Pater; quia post multa tempora in hac die ante non multa tempora, qui tibi vel sibi semper erat, nobis natus est Christus Jesus unigenitus tuus: factus 456 est ancilla sue filius, Dominus matris sue; partus Mariæ, fructus Ecclesiae, qui ab illa editur, ab ista suscepitur; qui per illam posilis egreditur, per istam mirificus dilatatur. Ille salutem populi creavit, haec populos; illa vero vitam portavit, haec lavacrum; in illius membris Christus infusus est, in istius aquis Christus induitus est. Per illam, qui erat, nascitur; per istam qui perierat invenitur. In illa Redemptor gentium vivificatur; in ista gentes vivificantur. Per illam venit ut peccata tolleret; per istam nulli peccata propter quae venit. Per illam nos ploravit; per istam nos curavit. In illa infans, in ista gigans. Ibi exultat, hic triumphat. Per illam crepundia gestavit; per istam regna subiectit. Illam parvuli fecunditate demulxit, istam sponsi credulitate despondit. Extant genique pretiosi amoris incorrupta commercia. Dedit sponsui sponsæ suæ munera, aquas vivas, id est Christus Ecclesiae, et quibus semel ad placendi membrum lavaretur. Dedit oleum latitiae, quo odorifero unguento chrismatiungeretur. Vocavit eam ad mentem suam, adipi frumenti satlavit illam, vino suavitatis implevit, justitiae imposuit ornementum; donavit deauratum virtutum varietate vestitum; animam suam pro illa posuit; suscepit et calcatae mortis spoliæ in dextera regnaturus vicit exhibuit; se ipsum ille in cibo ac potu indumentaque concessit. Promulgit ei se illi daturum regnum æternum; ipsam pollicitus est statuendam in dexteræ suæ parte Reginam; concessit et ipso quod concessum est Genitici, impieri, non violari; parere, non corrumpi; illi semel, fusi semper, sedere tamquam sponsam in thalamo palchritudinis, et multiplicare filios gremio pietatis. Ferociam esse preterit; non fidelam voluntatem. Sic et ipsa in ipso per ipsum dives effecta, sponso ac Domino suo humilia resert munera; hoc enim de proprio suo offrendo quod credidit, hoc de exemplo quod cum redemavist; hoc de dono ipsius id ipsam et potuisse quod votum, id ipsam voluisse quod potuit.

(a) Vide pag. 99 et seqq.

A Dedit illi tamquam rosas martyres, velut lilia virginis, quasi violas continentis. Hæc ad illam per ministros voluntatis ejus apostolos conferta operis sui impensa transmisit. Unde nunc a dextris ejus felici et gloriosa perennitate cōsistens, eum tecum, omnipotens Pater, et cū sancto Sp̄itu regnante cum omnibus angelis cōstituendo conlaudat et dicit. ¶. Chorus, Sanctus, Sanctus, Sanctus.

Dicat presbyter post Sanctus :

Vere sanctus, Vere benedictus Dominus noster Jesus Christus 437 filius natus, qui venit ē cœlis ut cōversaretur in terris: caro factus est, ut habitaret in nobis Christus Dominus ac redemptor æternus.

Dicat presbyter post Prædilectionem :

B Hæc Domine dona tua et præcepta servantes, in altare tuum panis ac vini holocausta proponimus, rogantes profosissimam tuæ misericordiae pietatem, ut in eodem spiritu, quo tē in carne virginitas incorrupta concepit, has hostias Trinitas indivisa sanctificet; ut cum a nobis fuerit non minor trepidatione quam veneratione percepita, quicquid contra animam male vivit intereat; quicquid interierat nullatenus reviviscat. ¶. Amen.

Dicat presbyter ad orationem Dominicam :

Quod Vta ut sequeremur ostendit, quod Vta ut loqueremur edocuit, quod Veritas ut teneremus insituit, tibi, summe Pater, cū tremore cordis proclamemus e terris. Pater noster.

Dicat presbyter benedictionem :

Dominus Jesus Christus qui olim pro nobis hodie dignatus est nasci, ipse vos sua nativitate vivificet. ¶. Amen. Et qui infantiam sumens humanitatis, vilibus induitus est pannis, caelestium virtutum vos vestiat indumentis. ¶. Chor. Amen. Sitque vestrorum cordium interior pastus, qui in præsepio positus credentibus se voluit monstrari vescendus. ¶. Chorus : Amen. Per misericordiam ipsius Dei nostri qui est benedictus, et vivit, et omnia regit in sæcula sæculorum. ¶. Amen.

Dicat presbyter : Dominus sit semper vobiscum.
Hic dicat chorus : Gustate et videite.

Post communionem oratio.

Gratias tibi agimus, Domine Deus, et te Deum benedicimus de die in diem, qui nos in hac die sanctæ solemnitatis tuæ perducere dignatus es. Fac nos diem istum nativitatis tuæ per multa curricula annorum in pace et tranquillitate suscipere cum fideli populo tuo. ¶. Chorus : Amen. ¶. Per misericordiam tuam, Deus noster, qui es benedictus et vivis et omnia regis in sæcula sæculorum. ¶. Amen. ¶. Dominus sit semper vobiscum. ¶. Et cum. ¶. Solemnia completa sunt in nomine Domini nostri Jesu Christi: votum nostrum sit acceptum cum pace. ¶. Deo gratias.

III. INCIPIT EPISTULA SANCTI AGUSTINI AD SANCTUM DEI BIBIANUM SANTONICÆ CIVITATIS ANTESTITEM.

Ex ms. Codice sancti Petri Carnutensis (a).

458 Domino vere sancto, palmae triumphatione

decorato, et pontificali officio coronato, Bibiano ortodoxo, Agustinus Dei servorum servus, in Domino salutem. Litteras apostolatus vestri, carissimo filio nostro Trojano vestro diacono deferente, ad nos pervenisse comperite; et dum sospitas vestra nobis fuisset certificata per paginam, immensa reddidimus Deo laudis præconia. Et quamvis simus absentes corpore, præsentes tamen florigera caritate, exhilarati sumus valde pro sanctitatis rumore, et excellente culmine sacerdotii vestri, qui longe radiat in orbe, non solum Occidentis et Galliae, verum etiam Orientis et Africæ, meritorum lumine percurrente. Oramus autem Deum, ut bonum opus in vobis qui cœpit, ipse cœpta perficiat; simulque vobis suppliciter petimus, ut precibus vestris adjuti mereamur de laqueis hujus sæculi liberari. De eo autem quod nobis dignati fuitis injungere, ut ordinem Hypponæ Regiensis ecclesiæ, qualiter divina officia per Testamenti et Novi et Veteris paginam anaualem persolvit harmoniam, vobis dirigere deberemus; ideo ad præsens non potuimus, quia in libro Exameron nostros notarios occupatos habebamus. Sed cum illud opus fuerit, favente Domino, consummatum, mox obedientes vestro imperio per famulum vestrum, filium in Christo nostrum, Eugepium presbyterum, vobis libellum dirigemus: in quo totius anni opificium in lectionibus Divinis perflorando perstrinximus, incipientes ordinem Adventus Dominici ab octavo Calendas octubris æquinoctium autumnale, pro eo quod eadem die Johannes præcursor Domini a majoribus nostris traditur et Angelo nuntiante concepius, et Herodis funesti gladio trucidatus. Est et præter Nativitatem alia sollemnitas Johannis Baptizæ, quarto scilicet Calendas Septembres, quando inventum legitur caput dominici præcursoris. Quod ut opinor decrevit ideo dispensatio Deltatis, ut quia in unda baptismatis, ministerium dumtaxat, quod ante faciem Christi prædicavit Johannes, sacramur mersionibus trinitis; ideo trifarias sollemniter reddat Ecclesia ejus laudes. Et quia de illo scriptum 459 est vocibus propheticis et testimoniorum Salvatoris: *Ecce ego mitto angelum meum qui præparabit viam ante faciem tuam;* ideo et ab ejus conceptu vel obitu Adventus Christi inchoamus officium. Dignum est namque, ut ab eadem die usque ad Nativitatem Christi prophetarum organa tympanizando resultet Ecclesia.

Sed quia sunt nonnulli qui Aduentum Domini a festivitate beati Martini Turonensis urbis episcopi videntur insipienter excolere, nos eos non reprehendimus, quia non omnes omnia possunt, et maxime cum Apostolus dicat: *Unicuique sicut Deus divisit mensuram fidei.* Sed longe aliter est plenitudo ordinis et religionis nostræ. Martinus etenim sanctus longe post ascensionem Domini, vel post nativitatem prodidit, vel post mortem discessit, quippe qui nostris temporibus prope fuit, quamvis in brevi tempore fama sanctitatis et virtutis illius totum niundum re-

(a) Vide pag. 115.

A pleverit. Apud nos itaque ex ejus sollemnitate abstinentia a carnibus vel conjugali copula sibi Ecclesia indicatur, ut ad Nativitatem Domini securius communicent. Rectius autem hoc opus in sancti Johannis conceptione instituitur: quia ipse præcessit ante Dominum, et per præconium angeli, et per significationis contactum, dum Dominus de Virgine, servus vero nasceretur ex vetula et sterile matre; et ipse clausus utero, exultans in gaudio, clausum Christum Virginis alvo mystico salutavit præsagio. Sed et quando Johannes sensit imminere diem obitus sui, ideo misit ad Dominum dicens: *Tu es qui venturus es, an alium expectamus?* quasi diceret illi: India inibi utrum per te ad inferni claustra descendas, an ad liberandum genus humanum aliud mittas: quia sicut te in terris positus docendo et baptizando præcurrens digito oriendum demonstravi, ita volo populo in tenebris resedenti, et te quotidie postulanti ad ventum tuum jussus a te, Domine, nunciare? Ei certis his de causis in celebritate Adventus Domini, sollemnitas anteponitur Johannis Baptizæ. Sed et vide ordinem temporum in idipsum congrue concordantem. In æquinoctium autumni, quando creascunt tenebrae, tunc traditur Johannes fuisse conceptus; et sub rotatu ejusdem temporis passus. In æquinoctium quando lux extenditur, et tenebrae minuantur, tunc traditur Christus et conceptus utero Virginis; et sub eodem curriculo adfixus patibulo crucis. In solstitio, in quo dies incipit minui, et nox augeri, Johannes creditur natus, ut famulus: in illo vero solstitio, ex quo dies augetur, et tenebrae minuantur, natus est 460 ex virgine Maria Salvator. Pro hoc quatripartito rotantis anni curriculo etiam libri hujus finem terminando distinximus; ut quia quatuor tempora anni isto videntur ordine terminari, ita etiam quatuor voluminis hujus libri distinctum reddent officium per circulum anni, instar sancti Evangelii, juxta quod rota inferius præsignata videtur attendere. Deprecor autem te, et omnes ad quos formula ista legendi pervenerit, ut omnipotenti Domino pro me exorare dignemini, quatenus pro hujus operis labore aliquantulam apud ipsum capere merear gratiæ portionem. Data Calendas Junias, Hippone Regio, Arcadio et honorio Agustis.

Feliciter explicit epistula sancti Agustini epis-
copi.

IV. SERMO IN VIGILIA EPIPHANIE.

Ex veteri Lectionario Gallicano (a).

Audivit nobiscum caritas vestra, Evangelista dicente: *Cum natus esset, inquit, Deus in Bethleem Iudeæ in diebus Herodis regis: ecce magi venerunt ab Oriente Hierosolyma dicentes: Ubi est qui natus est Rex Iudeorum?* Vidimus enim stellam ejus in Oriente, et venimus adorare eum. Felix illa civitas, fratres, cui civis natus est Deus! quæ singulare meritum ante adventum Salvatoris accipiens, prima laudari meruit per prophetam, quam disceret quem sumebat. Felix tu, civitas Bethlehem! quia non es minima inter

principes Juda. Ex te enim prodiet Rex qui reget populum meum Israel. Quid agit Juda, eorum cæcitas mentium, qui adventum Salvatoris nec intelligere meruerunt, nec nosse? Impletum est cunctis prophetæ responsum: Salvatorem nostrum prodidit cælum. Quando enim latere poterat, quem Deus ante prædixerat? Bethleem civitas accepit de astriferis partibus civem, et per novum incolam grande meritum transit, quia non potest finiri quod meruit. Sed postea quam partus ille cælesti signo monstrante repertus est visusque, magos veneranda turbavit instantia. Nihil ibi omnino contemtibile in illis vagitus fuit, quia humanos Deus sensus aspergit; sed postquam probatam ipsius sideris fidem, fallentes magi regale præceptum, exteris tenuere regiones; Herodis regis vitantes aspectum, voluerunt monstrare plenius **461** quod timebant. Majorem rex stimulum sentit, cui non ostenditur quod veretur. Sed cum sollicitus rex, transacto tempore veniendi, fallentes magos deviasse cognosceret, adque ejus animum incognitus infantis aspectus diversis motibus dissiparet; hoc prodidit crudeli arte consilii, ut ad inventiendam successoris infantiam, occidendo quereret quod latebat, sicut scriptum est: *Cum videret Herodes, quod delusus esset a magis, iratus vehementer, misit ut occiderentur omnes infantes in Bethleem, et in omnibus finibus ejus a bimatu et infra. Felix erat Iudus parvulus, moriendi conditio, qui pro Christo meruerunt pati. Furentis regis vesana sævitia mortientibus profuit*: qui, dum successorem suum diligenti crudelitate perquirit, dignos iratus martyres fecit. Nam Herodes, quem tantum ravidus sensus furoris facibus eregebat, quantum amor dulcis potestatis accendebat, carnifices suos ad inquirendum misit infantes, quasi qui Deum posset invenire eum vellet. Pergunt in civitatem ministri regis, crudele portantes imperium, et durum præceptum ferentes, in gladiis ad matrum lacrymas festinabant. Infantile bellum in domibus gerebatur; et secum sola pugnante sævitia, orbitatis crudelitas eminebat. Mactabantur in cunis infantes, in quibus nondum erat nascendi conscientia: et illud membrorum initium primum funus discit esse quam corpus. Occidebantur initia membrorum, minutissimi lactantes, et accepti a matribus parvuli in duritia lapidum vibrabantur, ut ad execrandum malum saxonum aspera moles artus spargeret. Et necatos exceptit nolens terra conlosos, atque iterum ipsa mortalibus sepulturam præbuit, qui pridem natos feste suscepit. Sub conspectu matrum premebantur vagitus infantum, et lacrymas suas in maternos oculos reportabant. Salvator noster inter infantium funera quærebatur: qui ad hoc permisit pro se infantes occidi, ut pro ipso ceteri discerent mori. Natabant domus sanguine parvolorum; nec fuit qui consolari alterum posset, quia non erat qui lacrymas non haberet. Invicta orbitas cunctos æquaverat, et commune malum ubique luctibus gerebatur. Oppressi

A vagitus majores gemitus exigebant. Nulla domus, nullus orbitali restaverat locus, ubi non diligens crudelitas fuit. Jacebant brevia vulnera membrorum, et velato vultu tristi colorata pallore cunctorum mentibus lacrymas dabant. Minutis mortibus tota civitas replebatur, et omnium posteritate truncata, hoc solum evasit, quod vagitum habere non meruit. In illa matres filiorum pernicem **462** intentæ grandine liberorum, una semina felix evasit, quæ fuit virgo post partum. Quid juvit replesse tot funeribus terram? quid profuit tanta ubera fluentibus siccasce, cum futurum malum Deus ante prædictum? Constat ergo Judaicam gentem nascenti Domino præparare pernicem; adeoque eodem tempore Deus Christus voluit docere, quia Judæus non noverat B quod fieret. Sed quia Dominus Christus passioni prohibitus vel dilatus est, maluit virtutibus disci, quam ante tempus occidi.

V. TESTAMENTUM ILLISTRIS MATRONÆ ERMENTRUDIS: *Ex autographo Dionysiano in charta Aegyptiaca (a).*

..... sacratissimus fiscus percipeat. Si vero omnia quod in hunc testamentum inserui..... custodieris, quidquid tibi superius delegavi, in tuo jure perenni tempore permaneant..... in bunc testamentum, cuicumque non deportavi, tibi, dulcissime fili, habere cupio. Similiter..... demandatione bonæ memorie Deorovaldi dono tibi canna argentea valente plus minus solidos **xxv**. Et a parte mea dono tibi caucum argenteo valente sol. **xxx**, et medietatem ovium, quas Vigilius adtendit, cum pastore nomine Gaugulfo. C Simili modo de Latinaco et Balbinaco, tam vestis, quam æramen vel utinsilia, et de bovebus ex omnia medielatet, tibi, dulcissime fili, habere præcipio. Pari conditione ex demandatione bonæ memorie Deorovaldi dono tibi, dulcissime fili, de portione ejus et de proprietate mea mancipia his nominebus, Unnegiselo, Aunemundo, et filias Patricio, id est Fedane, et Ausegunde, et Aguechilde et Baccione cum gregim porcorum; vineæ pedaturas duas, sitas in monte Maurilioni, quas Theodaharius et Garimundus colunt. Vineæ pedatura tercia, sita in monte Metobaure, cum vinitore Guntracbario.... Vineæ pedatura quarta, sita Taurimaco, quem Imnerdus colit cum vinitore Munegisilo. Vineæ pedatura quinta, sita in monte Vultoricino, quem Sevila colit, cum vinitore. Hæc omnia supra scribita tibi, dulcissime fili, ex mea voluntate vel ex demandatione divæ memorie Deorovaldi habere constituui. Vinea sita in monte **463** Me..... quem Habundancius colit, medietatem sanctæ ecclesiæ... eliense dare præcipio: aliam medietatem de ipsa vinea dulcissimo nepoti meo Bertigisilo habere jubeo. Vinea, quam Agila femina tenuit; et vineam, quam Imnacharius colit, dulcissimæ nepti meæ Deorovaræ cum ipso Imnachario habere præcipio. Vineaplantas, qui sunt secus vineam Sevilam, dulcissimo nepoti meo Berterico habere præcipio. Vinea quem Vincamus in monte Vultoricino colit, et puella, nomine Sunnechilde, et

(a) Vide pag. 184.

ancilla nomine Iveriae, cum filio Leudino dulcissimam
norae meae Bertovaræ habere jubeo. Item dulcissimum
nepoti meo Ber tegisilo ichriario argenteo, et man-
cipia his nominebus, Sunniulfo, et sorore ejus Gi-
bethrude, et filias Anthimio, et filio The..... na-
juniore habere constituo. Nepi meæ Deorovara
scutella argentea cruciolata, et mancipia his nomine-
bus, Tanecbilem Innegunihem, Innegisilum; et
lectaria ad lecto uno qui melior fuerit, et puero no-
mine Gundofredo, et ancilla nomine Theigundem,
necon et puella nomine Audechildein dari constituo.
Dulcissimo nepoti meo Berterico, puero nomine
Medigisilo habere jubeo.

Baselicis constitutis Parisius, id est baseliceae sancti Petri, urcio argenteo valente soledus duodece, et fibula aurea geminata ad mentem dari constituo. Baselicæ dominiæ Mariæ gavata argentea valente sol. duodece, et cruce aurea valente sol. septe, dari jubeo. Baselicæ domini Stefani anolo aureo nigellato valente sol. quatuor, dari volo. Baselicæ domni Gervasi anolo aureo, nomen meum in se habentem scriptum, dari præcipio. Baselicæ sancti Sinsuriani (Sic), in qua bonæ recordationis filius meus Deorovaldus requiescit, freno valente sol. duodece, et callo strato, et carruca in qua sedere consuevi, cum boves; et lectaria cum omni stratura sua, pro devotione mea et requiem Deorovaldi dari præcipio. Alia carruca cum boves vel omni stratura sua, ecclesiæ vici Bonisiacensis dari jubeo. Similiter villarem, cui vocabulum est Volonno, cum adjacentia sua, supra scribtæ ecclisiæ Bonisiaciæ, pro remedium animæ meæ habere præcipio. Sacrosancta ecclesia civitatis Parisiorum missorio argenteo, valente sol. quinquaginta, dari præcipio. Baselicæ sanctæ Crucis vel Domini Vincenti coeliaria argentea dece dari jubeo. Lectaria par uno, et vestimenti mei pareclo uno fratribus ad minsæ baselicæ sancti Dionisi dari præcipio. Alia pareclo vestimenti ad vico Bonisiacæ fratribus dari 464 constituo. Tertio pariclo vestimenti Emilia ad vico dari jubeo. Item pro remedium anemæ meæ, vel ex demandacione bonæ recordationis filii mei Deorovaldi villam, cui vocabulum est Latiniaco, sita in territorio Meldinise, cum campis, colonicis ad eadem pertinentes, cum pratis pascuis, silvis, vel omni jure et termino suo, quia in portione supra memorati filii mei Deorovaldi obvenit, cum omni integritate baselicæ sancti Sinsuriani, ubi sepultura habere dinuscitur, pro requiem ejus dari præcipio. Similiter porcario, nomine Gundilane, cum gregim porcorum, et Baudomere cum gregim ovium, et troppo jumentorum, qui sunt ad supra scripta villa Latiniaco, supradictæ baselicæ sancti Sinsuriani habere iubeo.

Coderico et Gunderico in supra scriptam villam, quem baselicæ domini Sinsuriani diligavi, ita jubeo ut laborent, unde ad ipsa basileca oblata cotidie ministretur. Leudulfo cum vinea, quem Sabucito collit, ad oratorium, qui est in villa Latiniaco, unde ibidem oblata occurrat. dari volo. Baudulfus. Sumtham

Similiter Mumolane cum omni peculiare suo ingenuum esse præcipio; luminaria tantum in ecclesiis Bonisiaca ministrare stodeat. Vualacharum cum omni peculiare suo, et cum boves quos bajofat, ingenuum ea condicione esse jubeo, ut ligna tantum ad oblatæ faciendæ ministrare procurent. Gundesredo cum boves duos laborare præcipio, unde cera ad basilica domini Sursuriæ comparetur. Martiniana, Theoderuna cum filio suo seniora, cum peculiare eorum, sicut supra scripsi benemerati, ingenuos esse jubeo. Simili modo pro remedium animæ meæ, et ex demandatione filii mei Deorovaldi, Gygone, Septredo cum uxore Goderuna, Theodonia, Baugabria, Carane, Patricio cum uxore Eusebia, Desarico cum uxore Aurovefa, Ciuncilemo, Blidemandus cum filia Blidechilde, Manileubo, Trasilane, Emanuæda, Immheredo cum uxore Torigia, Chadulfo, Aridia, Rocculane, Babiccono, Gunthivera; hos omnes cum omni peculiare, tam aræolas, quam hospicio, vineolas vel hortellus, cum id quod præsentū tempore habere videntur, ingenuus esse consueto, Bandallo et Sumthahario, cum boves quos bajolant, laborare præcipio, unde oblatæ ab basilica Domini Sursuriæ jugiter ministretur. Ita do, ita ligò, ita teñor, ita vos inibi Quiritis testimonium perhibetote; ceteri, citerneque proximi, proximæque, exhereditis relihi or-

tote : proculque habetote si qua litoræ vel caraxaturs
In hoc testamento meo sunt, ego feci fierique præcipi, dum mihi saepius volui recenseri. Addi etiam constitui, si quis contra hunc testamentum venire voluerit, aut voluntatem meam in aliquo corrumperem temptaverit, a communione omnium sanctorum et a limenebus ecclesiarum efficeatur extraneus, et insuper ante tribunal Christi anathimatus permaneat. Actum Parisius sub die et tempore supra scriptio. Signum + Erminethrudie testatrix. + Mummolus com., rogante et præsente Ermenthrude, hunc testamentum subs. Scupilio spatarius, rogante Erminethrudie, huic testamentum subs. no. die et anno quibus supra. Munegiselus, rogante et præsente Erminethrude, hunc testamentum test. no. die et 466 anno quibus supra. Baydacharius defensor subs. Eusebius rogatus ab Erminethrude hunc testamentum scripsi, relegi et subs.

Ex testamento sancti Remigii Rhemorum episcopi.

Vas argenteum decein et octo librarum inter te, heres mea (*Ecclesia Rhemensis*) et dioecesim tuam ecclesiam Laudunensem, factis (*id est faciendis*) patenis atque calicibus ad ministerium sacrosanctum, prout valui, Deo annuente distribui. Aliud vas argenteum, quod mibi Dominus illustris Chludovicus (quem de sacro baptismatis fonte suscepit) donare dignatus est, tibi heredi meæ ecclesiæ supra memorata jubeo turriculum et imaginatum calicem (*a*) fabricari. . . . Vineam, quam Bebrimodus facit, tibi eatenus derelinquo, ut diebus festis et omnibus Dominicis, sacris altaribus mea offeratur oblatio (*b*) Vineam do, quam posui Vindonissæ, sub ea conditione, ut a patribus suis, omnibus diebus festis ac Dominicis, pro commemoratione mea sacris altaribus offeratur oblatio.

VI. FRAGMENTA CEREMONIALIUM.

*De passione non legenda Dominica Palmarum in missis privatis (*c*).*

Dominica in Palmis. . . . Sacerdotes ad privatas missas unam tantum Collectam dicant; Evangelium: *Cum appropinquaret*; passionem nullus legat, nisi fratres qui in formâ cantant. (*Lafrancus, in Decret.* pro ord. sancti Bened., pag. 260.)

In Ramis Palmarum ad matutinalem missam non nisi una Collecta est dicenda; nec passio legitur, sed illa tantum lectio sancti Evangelii: *Cum appropinquaret Iesus*. Quod etiam cunctis sacerdotibus, qui privatas missas cantaverint, præcipitur, ut sint parati ad duas processiones quæ illo die sunt agendæ. (*Udalricus, in lib. 1 Consuetud. Cluniac.*, cap. 54.)

Quando erimus circa spem Tractus, sacrâ pulchritudinâ parvam campanam pro congregando dominos ad audiendam passionem, quia ipsa non debet legi nisi in magna missa (*Consuetudines sancti Ger-*

(a) Vide pagg. 66 et 95.

(b) Vide pag. 184.

(c) Vide pag. 127.

(d) Vide pag. 386.

(e) Passio hæc apud Lombrittum Ambrosio tribuitur sub hoc initio: *Servus Christi Ambrosius episcopus,*

A mani a Pratis mss., ibid., in Cœna Domini). Post Primam dicentur septem psalmi, et Letania; postea veniemus sessum 467 in claustru. Sacerdotes ibunt dictum missas suas, et omnes debent celebrare die illa; et celebrabunt sine igne.

VII. PASSIO BEATISSIMORUM MARTYRUM SANCTORUM CANTIANORUM.

Ex ms. Codice viri clarissimi Ulrici Obrechii (d).

Omnia (*e*) quæ a sanctis gesta sunt vel geruntur, si quis voluerit studiose perquirere, et sibi et plurimis adificationis exhibet fructum. Et sicut arbor fructifera non sine causa probat terram occupare dum vivit, cum et ipsa suis pomis ornatur, et omnis qui ex eo fructu percepit, saginaatur. Scribimus ut in gestis invenerimus, quid egerint, quid loqui fuerint, quid passi sint sancti. Ostenditis vos esse catholicos, qui victorias Christi libenter legit, libenter audit. Interrogo, vos qui ista inter apochryphas litteras exvolanda censetis: per quos constat canon Scripturarum omnium divinarum? Numquid per eos qui pro ipso capone occidi magis optaverant quam vinci? Quid ergo tenuerunt martyres? Fidem rectam, que sacris voluminibus certi librorum numero continetur. Agunt illis gratias apices sacratissimi, qui per eorum perseverantiam perseverant. Et ideo volunt eorum gesta conscribi, ut in conspectu Dei et hominum semper laudentur sancti, qui in conspectu incredulorum pro eorum defensione tormenta immania pertulerunt. Nihil praeter Scripturas canonicas recipientes, ista studiose conscripsimus, ostendentes dogma catholicum per catholicos martyres custoditum. Exemplum posteris damus, adificationem creditibus tradimus, artem belli Christi militibus demonstramus. Constat eos nolle pugnare si necesse sit, qui nolunt legere pugnatores. Imperent silentium insidelibus, spectent pugiles diabolicos qui athletas Domini spectare contemnunt. Nos divinas virtutes loquimur, scribimus, prædicamus. Prohibeant æmuli, imperent silentium timidi, verberant bæc audientes accusent; 468 gloriosos facient milites vulnera pro imperatoris laude suscepta, pro cuius amore etiam animas ponere libenter optamus. Triumphorum Christi ac victoriarum labores exercitibus de occultis foris proferimus. Scimus pugnas, quæ illi visibiliter passi sint, invisibiliter nobis excitari quotidie, et neglegenter pugnantes acrius vulnerari. Ergo ut arma pertractes, adtende bellantes; da mentem studiis, ut hostis incipiat te timere.

2. Beatissimos martyres Cantium, Cantianum, et Cantianellum, a pedagogo suo Proto valde fide' catholicâ fuisse edocet. . . qui da genere Aniciorum, hoc est divæ memorie Carini imperatoriaq; noscuntur progeniti, et intra urbem Romanæ, in quarta decima

Christum Deum verum colentibus fratribus per omnem Italiam, in Dopingo omniem salutem. Omnia quæ a Sanctis, usque ad sequentem versum, Scribimus ut in gestis invenimus, etc., quibus omissis, resumiliter lectio a sequenti numero quarto.

regione, natu atque edocti probantur, Dioclitiano A nomæ imperante, et Maximiano partibus Illyrici, Carino quoque intra Gallias bene agente erga Christianos, qui non post multum tempus defunetus est. Post cujus obitum sceleratissimi Dioclitianus et Maximianus per omnes provincias decreta posuerunt, ut ubi Christiani invenirentur, si sacrificare contemuerent, diversis poenis adfligerentur. Cumque his dictis beatissimi martyres Cantiani in urbe Roma fuissent positi, consilio habito cum beato Proto, ut iniquam vitarent sententiam, prædia sua suburbano posita sub specie visitationis circuire decreverunt.

3. Qui eodem tempore in urbem Aquilegensem repedarunt: in qua tunc temporis non parva rura possebant. Sed quia lumen in tenebris latere non poterat, necesse erat ut eos Dominus ad gloriam nominis sui coronaret. Cumque in Aquilegensem urbem sancti fuissent ingressi, duriorem sævitiam erga Christianos repperiunt, quam reliquerant Romæ. Ita enim omnes sanctorum vel confessorum pro Christi nomine multudo in vinculis carcerum custodia tenabantur, ut enumerari non potuissent, agente scilicet Dulcidio præside, una cum Sisinnio comite.

4. Audientes itaque sanctos Dei advenisse, statim inveniri ab apparitoribus præcipiuntur, ut diis thura ponerent. Tunc beatissimi martyres aspicientes in cælum responderunt: Nos dæmoniis non sacrificamus, quia scriptum est: *Omnes dii gentium dæmonia, Dominus autem cælos fecit.* Et iterum: *Similes illis sicut qui faciunt ea, et omnes qui confidunt in eis.* Ite ergo montatae iniquo præsidi vestro, nos pro Christi nomine optare mori, quam ab ejus mandatis abscedere, quia ab ipsis cunabulis Dominum Jesum Christum confitemur. At illi redeentes præsidi vei comiti retulerunt omnia quæ gesta fuerant.

469 Tunc Dulcidius præses una cum Sisinnio comite valde commoti, tales dederunt impio Dioclitiano suggestionem: Piissimi, subvenite Romanis legibus, pro quibus victrix dextera vestra hostium cervices inclinat, et diis omnipotentibus, qui a Christianis contempnuntur, juvamina præbete. Adveniunt enim tres germani ex urbe Roma, uno animo fortiter reluctant, et nescio quem Christum consitentes, et contemnentes decreta pietatis vestræ. Unde quid jussione vestra decreveritis, decernite. His auditis sceleratissimus Dioclitianus vehementius est commotus, et hanc dedit auctoritatem, ut si sacrificare noluissem, capitati sententia plecterentur. Cumque iniqua sententia pervenisset ad beatissimos martyres, ascenso vehiculo una cum pædagogo suo Proto ex urbe Aquilegense egressi sunt, divinam Scripturam habentes præ oculis, quæ dicit: *Cum perseverent vos in civitate ista, fugite in aliam.* Nuntiatur ergo iniquissimis judicibus sanctos Dei proferentes. Tunc Sisinnius comis una cum spiculatoribus ex præcepto impiissimi Dioclitiani imperatoris subsequitur.

Beatissimi vero martyres ascenso (a) vehiculo junctis mulibus, cum secedere voluissent, et non longe ab urbis mœnibus iter agerent, et unum animal de subjunctis subito corruisset in loco qui appellatur Ad Aquas Gradatas, ita illinc sunt a persecutoribus comprehensi. Quod factum quam gloriosum sit et a divinitate dispositum, debemus advertere. Semper enim Deus quos elegit, quasi victores cum subvectione sublimi in aulam regni cælestis inducit. Nam sicut Helias cum applicato quadriga ascendit in cælum, ita et isti vehiculo amoto ad martyrium pervenerunt; et quadriga sicut illum evexit ad requiem, ita et hos portavit ad gloriam. Et quamvis illa ignea quadriga fuerit, hæc tamen non inferior habenda est; quia illa unum gestavit prophetam, hæc tres martyres B sustentavit. Sed dicit aliquis: Gloriosius gestavit quadriga ignea, quam terrena. Nec hoc plane deficit sanctis viris. Nam sicut Heliam ignea quadriga portavit, ita et martyres fides ignea jam ferebat. Ferebat illos, inquam, Christus, qui lumen est, qui ignis est, de quo scriptum est: *Deus noster ignis consensens est.* Ergo cum beatos de quibus loquimur persecutor urgueret, vehiculum concenderunt. Qua causa? ut fugerent? absit; non ut fugerent, sed ut ad martyrium citius pervenirent; non ut latitarent, 470 sed ut se Christianos cunctis transeuntibus manifestarent. Ceterum occultius inter plures in civitate latere poterant; sed hoc egerunt, ut totius populi corda, dum per diversa fugiunt, Christi amore flammantur. At vero ubi quis vehiculi adparato disposito, per aggerem publicum graditur; illuc non fuga dicenda est, sed profectus. Sancti enim viri hoc facto, velut in triumphali curru positi, contestabantur dicentes: Ecce, persecutor, ecce proficisci mus, ecce præcedimus. Quid resides? quid moraris? subsequere nostra vestigia. Nolumus enim videri invi duci ad penam, qui præcedere nos profitemur ad gloriam.

Tunc Sisinnius comis hæc audiens, jussit beatos martyres comprehendendi; qui iudex hortatur eos, ut Jovi thura offerrent. Beatissimi vero famuli Dei exsecrantes dixerunt se numquam dæmoniis immolatores, sed omnipotenti Domino qui fecit cælum, terram, mare et omnia quæ in eis sunt. Nam omnia idola, sive qui ea colunt, cum eisdem ibunt in ignem D perpetuum. Tunc impius Sisinnius comis, hoc auditio, valde iratus est, et præcepit spiculatoribus, ut si Jovi thura non offerrent, capita plecterentur. Beatissimi vero martyres Cantiani una cum Proto pedagogo suo gaudentes et psallentes ducebantur a spiculatoribus. Tunc beati famuli Dei expansis manibus ad cælum orationem fuderunt ad Dominum dicentes: Domine Iesu Christe, qui perseverantibus in tua nomine te patrem et matrem dixisti esse, et pro temporalibus futura, et pro perituriis perpetua, et pro divitiis terrenis incorruptam vitam æternam cum felicitate dare promisisti: te obsecramus, Amator

(a) Hæc verba usque ad sequentem sectionem, paucis prætermisssis, leguntur in vulgato sermone apud Ambrosium et apud Augustinum.

puræ conscientiæ, ut respicias de summitate cœlorum ad hanc horam, ut suscipias animas nostras in pace, et inter sanctos Electos tuos conlocari præcipias, ut cognoscant omnes quia tu es Deus solus et benedictus in sœcula. Et cum complessent orationem,ponentes genua suscepserunt gladium, et acceperunt coronas sempiternas: et ecce sanguis eorum tamquam lac omnibus videntibus apparuit.

Quo tempore venerabilis vir Zoelus presbyter col-

A ligens beatissimorum martyrum corpora, condivit ea aromatibus pretiosis, et in loculo conlocavit. Qui et ipse sanctus Zoelus post aliquantum tempus susceptio-nis sue hoc ordine perrexit ad Dominum. Passi sunt autem beatissimi martyres Cantius, Cantianus et Cantianella, pridie Kal. Junias, regnante Domino nostro Iesu Christo, cui est gloria, honor et potestas in sœcula sœculorum, amen.

APPENDIX ALTERA.

In quo variantes scripturæ sacræ lectiones præcipuae ex Lectionario Gallicano exhibentur.

471 Quoniam magnopere interest scire antiquam Scripturæ sacræ versionem, qua primis temporibus usa est Gallicana ecclesia, ideo hic sub uno conspectu variantes Lectionarii antiquissimi lectiones insig-niores referre visum est operæ pretium, ut ex his viri docti suam de illa versione sententiam statuere possint.

Et primum quidem generatim observandum anti-quam illam versionem Vulgatae nostræ passim inhaerere, et plerasque lectiones variantes potius ex librariorum genio vel errore, quam ex versionis ipsius discrepantia repetendas. Deinde ubi versio antiqua differt a nostra Vulgata, eam siuepius, non tamen perpetuo, cum versione Græca convenire. Tertio Scripturæ libros, ex quibus lectiones in Lectionarium nostrum acceptæ sunt, hos omnino esse, nempe Genesim, Exodum, Josue, Tobiam, Judith, Esther, omnes prophetas, maiores ac minores, ex Veteri Testamento; ex Novo autem, quatuor Evangelia, Actus apostolorum, omnes Pauli Epistolas, præter unam ad Philippenses, omnes Catholicas, et Apocalypsin. Singulos ex ordine percurramus.

IN VETERI TESTAMENTO.

GENES. vii, 16, ubi legitur in Vulgata, inclusit *eum Dominus deforis*, addit Lectionarium *deforis in arcum*, quod melius Græco textui respondet, *καὶ ἔλειστος τὸν κιβωτὸν ἔξωθεν αὐτοῦ*.

JOSUE iv, 19, decimo die mensis primi, Lectionarium habet decimo mense, prima die mensis. LXX Vulgata facient.

ISAIA xxvi, 6, *pes, pedes pauperis*. Lection., absque geminatione, *pes pauperis*. LXX, πόδες, semel. Ibid., vers. 18, *et peperimus spiritum: salutes non fecimus, in terra*. Lection. vero, sine dispunctione, *spiritum salutis non fecimus in terra*. LXX, πνεῦμα εὐτηρίας σου ἐποιησαμεν. Complut., δὲ ἐποιησας.—Cap. liii, 44, *sic inglorius erit*. Lection., *sic gloriosior erit*. LXX, cum Vulgata, ἀδοξήσει.

472 JEREM. xii, 7, *in manu inimicorum ejus*. LXX, κυρῆς. Lection., *inimicorum meorum*.—Thren. iii, 13,

B filias pharetræ, Græce, ιών. Lection., *phialas pharetræ*, forte mendose.

EZECH. xliii, 20, *et super coronam in circuitu*, Græce, βασιν. Lection., *et super cornua in circuitu*.—Cap. xliv, 3, 4, *egredietur*. Et adduxit me, cum LXX. Lection., *egredietur*. Sic sicut est clausa, Rex transiit per eam. Et adduxit me.

DANIEL iii, 1, *Nabuchodonosor rex fecit*. Lection., cum LXX, anno octavo decimo Nabuchodonosor rex fecit. Ibid., vers. 6, 15, 20, *fornacem ignis ardentis*, Lection., cum LXX, ubique habet ardenter. Ibid., vers. 96, *Sarabala*. Lection., cum LXX, sarabara. Ibid., vers. 96, positum est *hoc decretum*. Lection., cum LXX, *propositum est decretum*. Ibid., vers. 97, 98, in provincia Babylonis. Nabuchodonosor. Lection., C in provinciam Babylonis, et scripsit epistolam sic continentem. Nabuchodonosor, quæ verba etiam desunt apud LXX.—Cap. ix, 14, *et vigilavit Dominus super malitiam*. Deest super malitiam in Lectionario. Ibid., vers. 25, *scito ergo et animadverte*. Lection. Scito ergo, et planta aurem, et animadverte.

OSEE iv, 17, *dimitte eum*. Lection., *dimitlet eum*.—Cap. vi, 6, *et non sacrificium*, cum LXX. Lection. vero, *et non judicium*.

JOEL i, 13, *libatio*. Lection., *oblatio*.—Cap. ii, 23, *serotinum sicut in principio*. Vox sicut deest non semel in Lectionario. Ibid., vers. 28, *spiritum meum*. Lection., *de spiritu meo*, cum LXX. Et sic legit Lucas Act. ii, 47.

AMOS, viii, 5, *quando transibit mensis*, cum LXX. D Lection., *mensis*, forte mendose.

MALACH. iii, 3, *colabit eos*. Lection., cum LXX, *confablit eos*, rectius. Ibid., vers. 8, *confiximus te*, cum LXX, *pro configimus te*, quod est in Vulgata. Ibid., vers. 17, *erunt mihi*. Lection., *erunt mihi oves mee*.—Cap. iv, 1, *stipula*. Lection., *sicut stipula*. Deest tamen haec particula apud LXX, licet subintelligatur.

IN NOVO TESTAMENTO.

MATTH. vi, 11, *supersubstantiale*. Lection., *coti-*